

KRISZTUS, KÖVETLEK

Túrmezei Erzsébet

Városokon át, falvakon által
Ott halad Ő és telve csodákkal
a levegő: mert szökdel a sánta,
vakok ujjonganak a Napot látva.
Néma ajkon is örömdal zendül,
Halott, légy élő hideg verembül!
A csodatevőt kíséri, amerre
megy, lépdel a lába, betegek ezerje.
Tódul a nép, hogy ámuljon, lásson.
Úr a halálon! Úr az elmúláson!
Nevét a hír is szárnyára kapja
Tanítványai kicsiny csapatja
Boldog, hogy Benne urára tekinthet.
Úgy szereti és vezeti mindent!
Galilea fénylő ege alatt
Isten Fia halad, halad, halad.

... Valakit ott a Koponyák hegyére
kísér a nép. Száz sebből csorg a vére.
Ostromegtépte vállán durva fából
Nehéz kereszt. A tömeg zajong, bámul.
Gögös gúnnyal farizeusok nézik,
Vad poroszló hogyan sújt rajta végig.
Körültekint a lázas két szeme
Mintha keresne, mintha kérdene:
Hányan vele és hányan ellene?

Hányan vele? Fenn a kereszt alatt
viharvert, könnyes, árva kis csapat:
a tanítvány, akit szeret vala ...
Néhány asszony még ... zeng a kardala.
Hideg közönynek, hahotázó gúnynak,
Fekete földre véres cseppek hullnak.

Mit vétkezett, hogy így kell halnia?!
Szenved, szenved az Isten szent Fia!
Szenved, szenved az Isten szent Fia.

Ő ment az úton. Hátra nem tekintett.
Életet mentett, égi magot hintett,
s bár százak, ezrek léptek a nyomába,
tudta hova megy: fel a Golgotára.
Tudta, hányan maradnak el mögötte.
Azt kérdezik csak: uralkodni jött-e?
Ha nem, hát vissza, rettenve, ijedve.
Szenvedni Vele kinek volna kedve?
Tudta, hogy fenn, fenn a kereszt alatt,
csak egy viharvert árva kis csapat,
csak annyi lesz az, ami megmarad.

Isten Fia halad, mégis halad
ma is. Napfényben ... viharon keresztül ...
vad tengeren is hívó szava rezdül.

Élő, tengeren járó Péterek,
Hány riad vissza: Tovább nem merek!
Pedig tovább még a főpap elébe,
Hol rágalom törét döfik a szívébe,
Ki vele járt viharzó tengeren,
hány mondja most gyáván: Nem ismerem.
Tovább, tovább! keresztgyalázatot
hordva ki éri el a Golgothát?!

A könnyes, árva, viharvert csapatnak
Odaát pálmát és koronát adnak
fehér, hőtiszta angyalseregek.
Kitáruulnak a tündöklő egek.
Ujjongva zeng az örök hálaének.
De hányan lesznek, akik odaérnek?!

